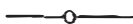
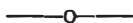

З М І С Т К Н И Ж К И

	Стор.
1. З МРІЯМИ ПРО НОВУ ГВІНЕЮ	11
2. ПЕРЕД НАМИ ОМРІЯНА КРАЇНА	15
3. ЇДЕМО ДО КУНДІЯВИ	28
4. У МІСТЕЧКУ МІНДЖ	48
5. ЧЕРЕЗ МОНТ ЯЛІБУ ДО СЕЛА МЕНДІ	62
6. В ДОРОЗІ ДО МІСТА МОНТ ГАГЕН	68
7. ДО БЕРЕГІВ МИКЛУХИ-МАКЛЯЯ	74
8. МИ В МАДАНГУ	75
9. З БІОГРАФІЇ МИКЛУХИ-МАКЛЯЯ	88
10. ВАНТАЖНИМ АВТОМ ДО ГАРАГАСІ ТА БОНГУ	94
11. ПРОЩАЙ ПАПУА, НОВА ГВІНЕС!	120

КНИЖКИ ДМ. ЧУБА-НИТЧЕНКА	127
ЗА РЕДАКЦІЄЮ ДМ. ЧУБА ВИШЛИ У СВІТ	128

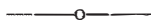

СПИС ІЛЮСТРАЦІЙ

	Стор.
1. М. МИКЛУХА-МАКЛАЙ (лінорит)	5
2. НАША ГРУПА ТУРИСТІВ	20
3. ЖІНКИ ТЕЖ ПРИГОТУВАЛИСЬ ДО ФЕСТИВАЛЮ (СЕЛО РОГАЯ)	21
4. АВТОР КНИЖКИ В ТОВАРИСТВІ ПАПУАСОК З ПЛЕ- МЕНИ КУКА-КУКА	23
5. ФРАГМЕНТ З ФЕСТИВАЛЮ В ГОРОЦІ	25
6. ДРУГИЙ ФРАГМЕНТ З ФЕСТИВАЛЮ В ГОРОЦІ	27
7. ЦЕ Й ДОСИ ТРАПЛЯЮТЬСЯ ТАКІ ДИВОГЛЯДИ	29
8. ДІВЧИНА-ШКОЛЯРКА НА ТЛІ ПРИРОДИ	33
9. ПАПУАСЬКІ ДІТИ, ОЗБРОЄНІ «ДО ЗУВІВ», СТЕЖАТЬ ЗА МОЇМ ПИСАННЯМ ЩОДЕННИКА	35
10. ПАПУАСЬКІ ДІВЧАТА З ГІРСЬКИХ ОКОЛИЦЬ	39
11. ДАВНІЙ ЦВИНТАР ПІД СКЕЛЕЮ БІЛЯ СЕЛА ПАРІ В ГІРСЬКІЙ ОКОЛИЦІ	41
12. ДІВЧИНА З РИБИНОЮ ІЗ СЕЛА САМАРАЙ	43
13. САДОК ПОБЛИЗУ ГОТЕЛЮ В КУНДІЯВІ	44
14. ПАПУАСЬКІ КРАСУНІ В ЧАС ДОЗВІЛЛЯ	47
15. ДІВЧИНА НА ПРОГУЛЯНЦІ	51
16. СОЛОДКА КАРТОПЛЯ НА БАЗАРІ В МІНДЖ	53
17. РАЙСЬКИЙ ПТАХ	54
18. НОВОГВІНЕЙСЬКИЙ ГОЛУБ	55
19. БРОНДЗОВА ГАДЮКА ГОТОВА ДО НАПАДУ	56
20. ПЛЯМИСТИЙ КУСКУС ПОДІВНИЙ ДО АВСТРАЛІЙ- СЬКОГО ОПОСУМА	57
21. УЧАСНИЦЯ СІНГ-СІНГУ, НАМАЗАНА ДЕРЕВНОЮ ОЛІЄЮ	61
22. ВИСТУПАЮТЬ «ВІГМЕНИ» З ПЛЕМЕНИ ЯЛІБУ	64
23. «ВІГМЕНИ» З ПЛЕМЕНИ ЯЛІБУ — ВИД СПЕРЕДУ	65
24. ДМ. ЧУВ І П. ВАКУЛЕНКО НА «ПОРОГАХ» РІЧКИ КАУГЕЛ	67
25. ДВІ ПАПУАСКИ БІЛЯ ДОРОГИ	69

СПИС ІЛЮСТРАЦІЙ

	Стор.
26. ТИПОВИЙ УЧАСНИК СІНГ-СІНГУ	73
27. ТРАДИЦІЙНИЙ РИТУАЛ ПОХОРОНУ	75
28. ВИСТУП СТУДЕНТІВ «ГАЙСКУЛ» В РЕСТОРАНІ МАДАНГУ	77
29. СТУДЕНТИ «ГАЙСКУЛ» В МАДАНГУ	79
30. ТИПОВА ПАПУАСЬКА ХАТИНА НА ПОВБРЕЖЖІ	81
31. КРАСВИД ПОВБРЕЖЖЯ МАКЛАЯ	83
32. МОРСЬКИЙ БЕРЕГ БІЛЯ МАДАНГУ	84
33. ПАПУАСЬКІ ВИРОБИ БІЛЯ РЕСТОРАНУ В МАДАНГУ	86
34. ХАТИНА МИКЛУХИ-МАКЛАЯ В ГАРАГАСІ	91
35. ЇДЕМО ДО ГАРАГАСІ	95
36. ОДИН ІЗ РУКАВІВ РІЧКИ ГОГОЛЬ	96
37. ЧЕРЕЗ ДЖУНГЛІ ДО БОНГУ Й ГАРАГАСІ	97
38. ПОВБРЕЖЖЯ В БОНГУ	102
39. АВТОР КНИЖКИ НА МІСЦІ, ДЕ КОЛИСЬ СТОЯЛА ХАТИНА МАКЛАЯ	105
40. П. ВАКУЛЕНКО ТА АВТОР В ТОВАРИСТВІ СТА- РОСТИ СЕЛА БОНГУ — КАМОЮ ГЕЙБОМ, ПРАВНУ- КОМ ТУЯ, ЯКИЙ БУВ ПРИЯТЕЛЮМ МАКЛАЯ	107
41. ПОДОРОЖНІ ЗБИРАЮТЬ У РІЧЦІ ПЛЕСКАТЕ КА- МІННЯ, НА ЯКОМУ ГОТУВАТИМУТЬ СТРАВУ	117
42. РУЧНІ ВИРОБИ НА БАЗАРІ В МАДАНГУ	119
43. Д-Р Т. ЯСЬКЕВИЧ І АВТОР В ТОВАРИСТВІ ПАПУ- АСКИ НА БАЗАРІ В МАДАНГУ	121
44. ВЕСЕЛА ПАПУАСКА З ПІРСЬКИХ ОКОЛИЦЬ ОХОЧЕ ПОЗУЕ ФОТОГРАФОВІ	123
45. МОЛОДІ ПАПУАСКИ НА СІНГ-СІНГУ	126

З МРІЯМИ ПРО НОВУ ГВІНЕЮ . . .

Ще, мабуть, у 1928-му році, читаючи щоденник Миколи Миклухи-Маклая «Серед дикунів Нової Гвінеї» — в перекладі нашого славного письменника Бориса Антоценка-Давидовича, я захоплювався цією країною, її дивними людьми, природою, сміливістю автора та безліччю пригод і вражень, які так майстерно відобразив він у своїй чудовій книжці.

Хто міг подумати тоді, що доля колись закине й мене до Австралії і що навіть пощастить відвідати цю дивовижну країну й ті місцевості, де в 1871-му році вийшов з човна на берег без зброї, не боячись дикунів, нащадок запорожця, сотника Степана Макухи, славний науковець і мандрівник Миклуха-Маклай.

Ще будучи в Німеччині, я довідався, що до Нової Гвінеї, через посередність Австралії, виїхав на працю якийсь наш лікар Іван Сірко. А коли я приїхав до Мельборну, незабаром трапилась мені щаслива нагода познайомитися з доктором Іваном Сірком та його дружиною письменницею Індрою, що саме прибули у відпустку. І їхні розповіді про Нову Гвінею та навколишні острови, де вже вони побували, а потім тривале листування й нові зустрічі з ними ще більше розпалювали мої бажання поїхати до них у відпустку чи на відпочинок. До того ж доктор Сірко у своїх листах підкреслював:

»Це прекрасний край, вічна весна! Напівдикі чорношкірі тубільці — сердечні люди, дуже добрі. Вони завжди усміхнені, задоволені своїм життям, щасливі. Один другому завжди допомагають, взаємо шанують один одного, не знають злоби, ненависти, інтриг і навіть задрости« . . .

Тим часом цікавість до особи Миклухи-Маклая була нагороджена новими відомостями, про що досі майже не згадувалось ні в виданнях його наукових праць, що вийшли в п'ятьох томах 20 років тому російською мовою, ні в інших працях про те, що він походить з українського козацького роду та про його дальший родовід.

До речі в Австралії зберігається більшість родинного архіву Маклая, бо він був одружений з дочкою прем'єр-міністра Нового Південного Велзу в Сіднеї. Тут у 1936-му році померла його дружина, а ще довше жили його два сини. Тепер у Сіднеї живуть три онуки Миклухи-Маклая, а збережений архів уможливив появі в Австралії аж двох книжок англійською мовою про нашого дослідника-науковця. У 1944-му році вийшла з друку одна із згаданих книжок, її автор Френк Гріноп, а її назва — «Хто подорожує сам». У ній він подав багато історичних джерел і про Україну, що вічно прагнула до самостійності з-під польського та російського панування, та про походження Маклая. Згадує він і про те, що батьки Маклая мали маєток біля Малина на Київщині і що сам Маклай там народився, хоч сучасні джерела подають, що він народився в Новгородщині, куди переїхав його батько на працю.

З українських авторів в Австралії перший використав ці та інші джерела про Миклуху-Маклая Пилип Вакулєнко у своїй книжці «В джунглях Нової Гвінеї» (1952), що вийшла з передмовою автора цих рядків.

Так непомітно минали роки, і мрія побачити Нову Гвінею, здавалось, назавжди залишиться мрією. Та ось у червні 1976-го року довідаюсь від згаданого земляка Пилипа Вакулєнка, що він готується вирушити в туристичну подорож до Папуа Нової Гвінеї. Ця вістка запалила відразу й мене бажанням помандрувати разом. Почалися «зондування ґрунту». Ми спершу думали їхати й мандрувати самостійно залізницею, літаками, човнами тощо. Пощастило пов'язатися з нашим недавнім актив-